

[Finansministeren.]

vidnesbyrd herom til den redegørelse for investeringsforholdene, som for kort tid siden blev givet af økonomiministeren. Jeg henviser til, at der er lovet finansudvalget en finansiel oversigt også for finansåret 1966-67; den er på trapperne og vil også kunne stilles til rådighed for det eller de udvalg, der nu skal arbejde med denne lovgivning. Jeg nævner det som et vidnesbyrd om, at der er fremskridt på dette felt; men naturligvis skal vi videre frem, således at vi efterhånden kan få bedre muligheder for at bedømme, hvad vi giver staten af forpligtelser.

Men det er klart, at denne udsigt til, at vi, skal jeg sige teknisk set, på disse felter kan blive bedre stillet, ikke befrier os for de øjeblikkelige problemer. Over for disse øjeblikkelige problemer rejste adskillige ærede ordførere det spørgsmål, om det nu er nødvendigt at tage så meget hjem i øgede statsindkomster, som er foreslået og bebudet. Man rejste spørgsmålet, om der ikke var muligheder for besparelser — ja, den ærede ordfører hr. Poul Møller rejste det spørgsmål, om vi kunne bruge så mange penge til investeringer, som var afsat til dette formål. Man rejste spørgsmålet, om indtægtsskønnene ikke var for lave, og endelig om kasseoverskuddet skulle have netop den størrelse, som vi har forudsat.

Må jeg først gøre et par bemærkninger vedrørende det spørgsmål, om det kan påregnes, at vi kan bruge så store beløb til investeringsudgifterne som forudsat i finanslovsforslaget.

Jeg må først sige herom, at ud fra nogenlunde det samme synspunkt, som ligger bag ved spørgsmålet, har vi gået finanslovsforslaget igennem før dets fremsættelse og derved nedbragt de af styrelserne foreslåede investeringsudgifter noget. Så vidt vi kan bedømme tingene i dag, er det sandsynligt — ja, vel givet — at de på finansloven for indeværende år opførte investeringsudgifter ikke fuldt ud kommer til anvendelse; der har altså ikke været mulighed for at bruge disse beløb fuldt ud. Det er klart, at dette forhold må smitte af også på det kommende finansår. Det er derimod meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, på forhånd at sige, at det netop er på de og de bestemte udgiftsområder, man ikke

kan bruge det fulde beløb. Dertil kommer, at hvis nedgangen i investeringsudgifterne i år i forhold til det budgetterede medfører et øget kasseoverskud, bliver der behov for et tilsvarende højere kasseoverskud også for næste år, således at vi ikke får nogen større fornøjelse af de investeringsbesparelser, der kan blive tale om med henblik på at nedbringe behovet for indtægter. Jeg sagde: „ikke nogen større fornøjelse“, for at der kan være en margin, som kan inddrages.

Hvad besparelser i øvrigt angår, vil jeg igen henvise til, hvad jeg tidligere har sagt, at regeringen er gået finanslovsforslaget ganske tæt igennem, og at vi derfor må anse det for vanskeligt at finde yderligere muligheder. Men vi vil naturligvis ikke afvise en forhandling herom — naturligvis ikke. Vi synes blot, at forholdet vel næppe bør være sådan, at man fra det høje tings side siger: „Ja men det er udelukkende regeringens ansvar. Vi her i tinget kan forholde os passive.“ Jeg mener, at der må en forhandling herom til.

Det ærede medlem hr. Poul Møller nævnte visse ting, som han mente kunne bidrage til besparelser. Han nævnte rationalisering og administrative reformer samt arbejdsbesparende foranstaltninger i statsvirksomhederne. Nu er det jo ikke sådan, at der ikke er sket noget på disse områder tidligere. Der er løbende bestræbelser i gang. Vi har i længere tid haft et administrationsudvalg siddende, som har stillet visse forslag, der også mere eller mindre er gennemført, om omlægninger i administrationen. Vi ved, at der foregår en løbende rationalisering, eksempelvis inden for statsbanerne, og jeg mener, at det samme sker inden for postvæsenet, som vist ikke har adgang til ubegrænset arbejdskraft. Jeg ved også, at det er sket inden for toldvæsenet og vil blive fortsat dér. Det er altså ikke sådan, at der ikke er sket noget hidtil, og dette arbejde skal naturligvis videreføres. Vi arbejder for at finde veje, så det kan videreføres i et hurtigere tempo.

Vi har for tiden et udvalg siddende, som i løbet af kort tid skal afgive en betænkning, der skal give os anvisning på, hvorledes rationaliseringsarbejdet fremover kan foregå, med det formål ligesom at give disse bestræbelser en ansigtsløftning. Jeg minder